

Kritieke aandachtspunten LOK

Substance eisen (artikel 9 lid 10)

De voorgestelde substance eisen in de LOK gaan er voor zorgen niemand gaat kunnen voldoen aan de vergunningseisen. Het moet dus anders, maar wat moet anders? Het besef moet bestaan dat van de huidige markt van operators, 95% door en via trustkantoren wordt begeleid. Zij (de trustkantoren) zullen moeten zorgen voor groei van de werkgelegenheid: mensen opleiden, hun klanten opvoeden, kantoorruimte zoeken etc. Geef ze dus de tijd. Concreet:

Artikel 9, lid 10 sub a. moet de eis van een voltijd baan voor een ingezetene niet verbinden aan een "sleutelpersoon" en de vergunninghouder moet er meer (minimaal twee tot drie jaar) tijd voor krijgen vanaf aanvang exploitatie: *"binnen twee jaar na de aanvang van de exploitatie...als sleutelpersoon...."*

Artikel 9, lid 10 sub c moet de eis voor het hebben van een eigen kantoor ook pas na twee tot drie jaar laten ingaan: *"binnen twee jaar na de aanvang van diens exploitatie een op Curaçao gelegen onroerende zaak..."*

Op die manier krijgt de sector de kans om eerst de bestaande klanten te transformeren naar de nieuwe toezichtomgeving en daarna de substance eisen te gaan invullen. In omgekeerde volgorde zal dat niet gaan lukken en houdt de sector dus op te bestaan.

Leveranciers

Leveranciers zijn een cruciale schakel in de sector en er zijn er al veel van gevestigd op Curaçao. De leveranciersvergunning zal beperkt blijven tot alleen partijen die op Curaçao zijn gevestigd. Daar schuilt logica in. Ga echter niet toestemming of zelfs een vergunningvereiste verbinden aan leveranciers die niet op Curaçao zijn gevestigd. (*artikel 6 schrappen*)

Daarnaast: leveranciersvergunningen dienen vanaf dag 1 beschikbaar te zijn en niet pas na twee jaar (*artikel 109 lid 4 schrappen*).

Tenslotte: de vergunningseisen voor de kansspelvergunning kunnen niet gelijkgesteld worden aan die van de leveranciersvergunning. Dat betekent dat *artikel 17 lid 3 geschrapt* moet worden of zeer worden ingeperkt.

Intrekken vergunning op basis van inlichtingen buitenlandse toezichthouder

Het is een misvatting om te veronderstellen dat nu de overheid in Curaçao de online gaming onder strenger toezicht plaatst, dit ook meteen in het buitenland zal leiden tot meer acceptatie van de Curaçao licentie. Dit zal niet het geval zijn en buitenlandse toezichthouders zullen zich in de toekomst tegen Curaçaose aanbieders blijven verzetten. Echter, door in de wet te plaatsen dat dit verzet ook zal leiden tot intrekken van de vergunning, wordt de deur geopend voor grote druk op de CGA om vergunningen in te trekken. Dit zal er toe leiden dat aanbieders Curaçao de rug zullen toekeren.

Kan het ook anders? Ja, dat kan, door het niet in de wet te vermelden en in plaats daarvan volledig discretionair te laten voor CGA. Op die manier kan er achter de schermen druk worden uitgeoefend op aanbieders, indien zij opzettelijk regels in andere landen overtreden. Aanbieders kunnen rechterlijke tussenkomst zoeken om te voorkomen dat hun vergunning wordt ingetrokken of geschorst. *Artikel 11 lid 2 sub i dient geschrapt te worden.*

Inlichtingen verstrekken aan buitenlandse toezichthouders

De uitwisseling van informatie tussen overheden kan functioneel zijn, maar grote terughoudendheid is vereist. Om die reden liggen er verdragen aan ten grondslag of afspraken op basis van OECD richtlijnen. Indien uitwisseling van informatie een bepaalde *gevaarstelling* in het leven roept voor kansspelvergunninghouders op Curaçao of daarbij betrokken personen, mag deze uitwisseling van informatie niet plaatsvinden. Eventuele uitwisseling van informatie dient derhalve veel voorzichtiger te worden aangepakt. Hoe dan? Als het al in de wet moet staan, dan in ieder geval met de mogelijkheid van rechterlijke toetsing vooraf. Dat wil zeggen dat de partij over wie inlichtingen worden verstrekt daarvan vooraf in kennis moet worden gesteld en daarbij moet aan die partij een procedure van verzet met rechterlijke tussenkomst worden gegund.

Klachtenprocedure en ADR

Artikel 50 haalt twee verschillende dingen door elkaar. De wens om aan spelers gelegenheid te bieden zich te beklagen over de vergunninghouder en de gelegenheid om materiële claims in te dienen tegen de vergunninghouder.

Een klachtenprocedure voor spelers tegen de vergunninghouder heeft zin. Dit kan over van alles gaan behalve materiële claims over geld. Artikel 50 biedt die klachtenregeling, echter is het onzinnig om daar nog alternatieve geschillenbeslechting (ADR) aan toe te voegen.

Wat wel nodig is, dat vergunninghouders worden gedwongen om ADR aan te bieden voor materiële claims. Spelers kunnen dan (na afwijzing van een claim door de aanbieder) kiezen om gebruik te maken van de ADR of meteen naar de rechter stappen. Deze wijze van afhandeling van claims is onvoldoende vast gelegd in de wet. Voorstel: artikel 50 lid 6 en 7 samenvoegen:

6: Tegen een beslissing inzake de behandeling van een klacht als bedoeld in het vierde of vijfde lid, kan bij de CGA binnen vier weken bezwaar worden ingesteld. Het derde lid en de Landsverordening administratieve rechtsspraak zijn van overeenkomstige toepassing op het bezwaar.

Na hernummering van artikel 50, wordt dan een nieuw lid 9 ingevoerd dat luidt als volgt:

9. De kansspelvergunninghouder is verplicht om aan spelers op kosten van de vergunninghouder, de mogelijkheid te bieden van alternatieve geschillenbeslechting in verband met op geld waardeerbare vorderingen van spelers tegen de vergunninghouder.

Hiervoor dienen verder geen termijnen of andere beperkingen te worden opgenomen, aangezien dergelijke vorderingen op basis van het civiele recht kunnen worden afgewikkeld. De CGA moet geen partij willen zijn in het oplossen van die materiële claims. Ten eerste omdat het onmogelijk is om daarvoor de capaciteit op te brengen en ten tweede omdat de civiele rechtsgang daarvoor voldoende rechtszekerheid biedt.

Termijnen

De termijnen in de concept wetgeving zijn onoverzichtelijk en verwarrend. Het gaat dan bijvoorbeeld om termijnen van:

- Beslissing op aanvraag vergunning

- Mogelijke verlenging van die termijn
- Mogelijkheid om aanvraag aan te vullen
- Verlenging van die termijn
- Afgifte voorlopige vergunning
- Geldigheid voorlopige vergunning
- Aanvang verplichting tot afdracht vergunningsrecht bij toepasselijkheid overgangsregeling

Hoe kan dit anders? Door een eenduidige termijn te hanteren voor alles ofwel door een apart artikel te hanteren met opsomming voor alle termijnen en vervolgens alle artikelen daar naar te laten verwijzen.

Overgangsregeling

Deze is niet duidelijk. Uitgangspunt is dat de bestaande markt 3 maanden de gelegenheid krijgt om een vergunning onder de LOK aan te vragen. De exploitatie door die partijen is op dat moment al aangevangen. Welke regels gelden daarvoor en welke daarna? Wie is er verantwoordelijk? Vanaf wanneer moeten er vergunningsrechten worden betaald? Waarom is de klachtenprocedure toepasselijk voor klachten uit het verleden?